

skrænket paa Grund af Rejsningernes Afskaffelse, men man kan dog ikke undvære Matroser eller Matrosunderofficerer i Skibene. Man har saa ment, at det vilde være heldigt at lægge Signalvæsenet under Matroskorpset. Denne Underrekvipagemester skulde saa være den, under hvem Signalvæsenet særlig sorterede, og som særlig skulde uddanne Matroserne i den Retning samt holde det hele vedlige.

Jeg skal kun nævne, at Udgifterne ved det foreliggende Lovforslag ville dreje sig om 81,260 Kr. om Aaret, men jeg skal samtidig oplyse, at denne Merudgift ikke vil komme til at foreligge straks, men først vil fremkomme, efterhaanden som det lykkes at udfylde Kadrene. — Det vil altsaa ses, at Kernen i det Lovforslag, jeg her ved har den Ære at fremsætte, det vigtigste ved det, er en Udvidelse af det tekniske Personal og en saadan Forandring i det tekniske Personels Uddannelse, at man kan haabe at beholde i alt Fald en væsentlig Del af det. Det maa staa klart for enhver, at det er af den yderste Nødvendighed for Marinen at have det tilstrækkelige tekniske Personal til Raadighed, og det er vist ikke for meget sagt, naar jeg siger, at den Tilstand, vi i Øjeblikket befinde os i, næsten kan kaldes en Nødstilstand. Jeg vil derfor tillade mig til Slutning, saa indstændigt og saa varmt jeg kan, at anmode det høje Ting om at tage denne Sag for med Velvillie og saa hurtigt som muligt skaffe en Afgørelse til Veje.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Da Ministeren for offentlige Arbejder er forhindret fra at være til Stede i Øjeblikket, gaa vi til den sidst paa Dagsordenen opførte Sag.

Man gik derpaa til:

Eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget om Nedsættelse af et Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet om Statsrevisoratets Omdannelse til Regnskabsret.

(Forslaget findes i Tillæg A., Sp. 2181.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen i sin Helhed sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Oscar Hansen): Da jeg i Foraaret fremsatte et Forslag svarende til det her foreliggende, motiverede jeg forholdsvist udførligt Anledningen til dets Fremkomst. Jeg skal ikke vende tilbage til de Grunde, jeg den Gang anførte, som havende foranlediget mig til at drage Sagen frem, men jeg skal ved denne Lejlighed begrænse mig til at gøre et Par meget korte Bemærkninger. Ved en Regnskabsret forstaar man en Institution, valgt af Repræsentationen, en Institution, hvis Kendelser have Gyldighed som Domme, en Institution, der reviderer Regnskaberne før Udbetalingen sker af Statskassen, en Institution, uden hvis Paategning intet under normale Forhold kan udbetales af Statskassen. Da man i 1866 vedtog den reviderede Grundlov, føjede man til Grundlovsbestemmelsen vedrørende Statsrevisoratet en Bemærkning om, at disse Bestemmelser kunde forandres ved Lov. Man sigtede derved til Oprettelsen af en Regnskabsret. Man havde tidligere arbejdet paa en saadans Oprettelse, idet der i 1860 blev nedsat en Kommission, der skulde fremlægge for Rigsdagen Forslag til en saadan. Men denne Kommission var altsaa ikke naaet at blive færdig med sit Arbejde endnu i 1866. Kommissionen var nedsat i Henhold til en Paragraf i Fællesforfatningen af 1855. I dennes § 55 hedder det: „For Revisionen og Decisionen af de forskellige Forvaltningsgrenes Regnskaber oprettes ved Lov en Regnskabsret, der fører Tilsyn med samtlige Regnskabsbetjente. Retten vaager tillige over, at ingen Udgift afholdes uden i Henhold til Bestemmelserne i § 54“. Altsaa, man havde i Fællesforfatningen indført en grundlovsmæssig Bestemmelse om Oprettelse af en Regnskabsret, uden hvis Anvisning intet kan udbetales af Statskassen, en Regnskabsret, som giver Revisionen Myndighed forud for Anvisningernes Udbetaling, og — da det er en Ret, det vil sige en Domstol — tillige giver dens Kendelser eksekutiv Kraft.